

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

ในการดำรงชีวิตของมนุษย์ มนุษย์ต้องประสบกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ดังนั้นเพื่อให้การดำรงชีวิตดำเนินไปอย่างมีความสุข มีคุณค่าและเป็นบุคคลที่มีคุณภาพ จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาตนซึ่งสิ่งหนึ่งที่จำเป็นต้องพัฒนา คือ การเป็นผู้มีความรู้จักคิด รู้จักพิจารณา อย่างที่เรียกว่าคิดเป็น การคิดเป็นนี้เป็นรากฐานของการที่จะแก้ปัญหาเป็น ตลอดจนการพัฒนาตน ให้รู้จักคิดอันจะเป็นประโยชน์ต่อตนเองสังคม และประเทศชาติต่อไป (ศรีสุรางค์ ทินะกุล และคณะ, 2542 , หน้า 247) อีกทั้งปัจจุบันเรื่องการคิดและการสอนการคิดเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่งในการจัดการศึกษาเพื่อให้ได้ผู้เรียนที่มีคุณภาพสูงและเป็นที่ยอมรับและได้รับ โอกาสที่ดีในสังคม (กรมวิชาการ ศูนย์พัฒนาหลักสูตร, 2543, หน้า 1) ซึ่งตรงกับความเห็นของ สุวิทย์ มูลคำ (2547) ที่กล่าวสรุปไว้ว่าการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนทางด้านทักษะกระบวนการคิดเป็นสิ่งที่สำคัญ อาจารย์จำเป็นต้องศึกษาค้นคว้าเพื่อให้ได้มาซึ่งแนวคิดเทคนิควิธีการในการพัฒนาผู้เรียนเพื่อปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกและสังคมที่กำลังเกิดขึ้นในโลกยุคปัจจุบันและอนาคต สังคมที่กำลังจะเกิดขึ้นคือสังคมทางความคิด ดังนั้นสถานศึกษาควรจะตระหนักในการที่จะจัดกระบวนการเรียนการสอนเพื่อให้เอื้อในการที่จะพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้รู้จักคิด ในขณะเดียวกัน ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ (2551, หน้า 3) ได้กล่าวถึงระบบการศึกษาของประเทศไทยภายหลังการปฏิรูปการศึกษาไว้ว่า “ภายหลังจากการปฏิรูปการศึกษาในประเทศไทย สถานศึกษาเริ่มที่จะให้ความสำคัญในการส่งเสริมความคิดให้แก่ผู้เรียน อันจะส่งผลให้ผู้เรียนเติบโตเป็นประชาชนที่มีคุณภาพต่อไป เมื่อประชาชนมีความสามารถในการคิด ก็จะก่อให้เกิดประโยชน์อย่างมากต่อการดำรงชีวิต นอกจากนี้แล้วยังจะทำให้สามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ในชีวิตได้ดี รวมทั้งสามารถเลือก

ตัดสินใจได้อย่างเหมาะสมและมีเหตุผล สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างเป็นสุข” นอกจากนั้น สุวิทย์ มูลคำ (2547, หน้า 13-14) ยังได้อธิบายเพิ่มเติมอีกว่าผู้เรียนที่พึงปรารถนาในอนาคตควรเป็นผู้เรียนที่มีทักษะการคิดระดับสูงซึ่งสถานศึกษาควรส่งเสริมผู้เรียนทางด้านการพัฒนาความสามารถในการคิดที่ต้องการให้เกิดในตัวผู้เรียน ได้แก่ การคิดไตร่ตรอง (Reflective Thinking) การคิดสร้างสรรค์ (Creative Thinking) และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Thinking) ทั้งนี้เพราะทักษะการคิดเป็นหัวใจของการเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าถึงความรู้และความสามารถที่จะนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตได้

การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันในระดับอุดมศึกษามีหลากหลายรูปแบบ แต่กระนั้น กระบวนการสอนก็ยังไม่เอื้อให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดวิเคราะห์หรือแสวงหาความรู้ด้วยตนเองเท่าที่ควร จึงทำให้กระทบกับกระบวนการทำงานในอนาคต จากการศึกษาข้อมูลอ้างอิงจากมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ (<http://pbl2.wu.ac.th/conference/thindex.php>) เกี่ยวกับผลการประเมินการจัดการศึกษาในประเทศไทยในระดับต่าง ๆ พบว่าผู้เรียนขาดทักษะในการทำงานเป็นทีม ขาดทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการคิดสร้างสรรค์ บทบาทผู้เรียนยังคงเป็นผู้รับข้อมูลซึ่งตรงกับผลสรุปจาก การประเมินของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) (อ้างใน พัทธโรบล จริยฐิตินันท์, 2547, หน้า 3) พบว่า มาตรฐานด้านผู้เรียนที่ 4 คือ ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดไตร่ตรอง และมีวิสัยทัศน์อยู่ในระดับควรปรับปรุงเป็นเสียส่วนใหญ่ อีกทั้ง เสี่ยม ไตรรัตน์ (2546 อ้างใน พัทธโรบล จริยฐิตินันท์, 2547, หน้า 3) ระบุว่าจากการศึกษาผลการประเมินมาตรฐานสถานศึกษา พบว่า มาตรฐานที่โรงเรียนส่วนใหญ่ควรได้รับการปรับปรุงคือ มาตรฐานที่เกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์ การคิดวิจารณ์และการคิดสร้างสรรค์ กอปรกับพบว่าปัญหาหนึ่งที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนคือนักศึกษาขาดทักษะทางด้านการคิดสร้างสรรค์ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งผลสะท้อนส่วนหนึ่งมาจากผลงานที่นำเสนอยังไม่ได้คุณภาพ ขาดการวางแผนและการสร้างสรรค์ผลงานที่ดี ไม่สามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ด้วยตนเอง นักศึกษายังต้องพึ่งพาอาจารย์เป็นส่วนใหญ่ในการวางแผนกระบวนการเรียนและการทำงาน

จากผลการศึกษาข้างต้นได้สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาทางด้านทักษะการคิดของผู้เรียน ดังนั้น อาจารย์ควรต้องช่วยพัฒนาทักษะทางด้านการคิดให้กับผู้เรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เรียนที่ศึกษาในระดับอุดมศึกษา มิเช่นนั้นบัณฑิตที่จบการศึกษาไปจะเป็นบัณฑิตที่ไม่มีคุณภาพและไม่ตรงกับความต้องการของผู้ประกอบการ ดังเช่นจากการศึกษาของ จิรวัดน์ วีรังกร (2552)

เรื่อง ผลสำรวจ เสียงสะท้อนความคาดหวังของผู้ประกอบการเกี่ยวกับการรับบัณฑิตเข้าทำงาน ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการคาดหวังให้บัณฑิตมีความสามารถในการปรับตัวในการทำงานร่วมกัน มีความสามารถในการแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อน คิดอย่างเป็นระบบ มีความรับผิดชอบ และสามารถ บริหารเวลาในการทำงานได้ ดังนั้นผู้เชี่ยวชาญทางด้านการศึกษาลายท่านได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการส่งเสริมให้นักศึกษาได้พัฒนากระบวนการคิดและการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง อาทิเช่น มัชฌิมา ธรรมบุศย์ (2552) ได้มีความคิดเห็นว่าการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษควรมีการปฏิรูป วิธีการสอนเพื่อพัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ คิดอย่างสร้างสรรค์เพื่อแก้ปัญหา และการจัดการเรียนการสอนด้วยตนเองของนักศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับแนวการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 4 ว่าด้วยแนวการจัดการศึกษา มาตราที่ 22-24 (กลุ่มงานจัดการฐานข้อมูล กลุ่มพัฒนาระบบสารสนเทศ ศูนย์สารสนเทศ สป. ศธ., 2542) สรุปสาระสำคัญได้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด อีกทั้งกระบวนการ การจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ โดยเน้น การพัฒนาความรู้ควบคู่คุณธรรม และฝึกทักษะกระบวนการคิด สร้างบัณฑิตให้สามารถคิด จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติ และคิดเป็น ทำเป็น ฝึกการเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาที่ผู้เรียนต้องเผชิญ

นอกจากนั้นตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2552, หน้า 10) ได้ระบุกรอบมาตรฐานของนักศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาไว้ในหลากหลายหัวข้อ สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้ หัวข้อทาง ด้านทักษะทางปัญญา สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้ ผู้เรียนจะต้องมีความสามารถในการค้นคว้าค้นหาข้อเท็จจริง ทำความเข้าใจและสามารถประเมินข้อมูลแนวคิดและหลักฐานใหม่ ๆ จากแหล่งข้อมูล ที่หลากหลาย เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการแก้ไขปัญหาและการทำงานอื่น ๆ ด้วยตนเอง อีกทั้งผู้เรียนยังต้องมีความสามารถศึกษาปัญหาที่ค่อนข้างซับซ้อนและเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหาได้อย่างสร้างสรรค์โดยประยุกต์ความรู้จากภาคทฤษฎีและประสบการณ์ภาคปฏิบัติ รวมถึงสามารถใช้ทักษะและความเข้าใจอันต่อเนื่องกันในเนื้อหาสาระทางวิชาการและวิชาชีพ สำหรับ

หลักสูตรวิชาชีพ นักศึกษาสามารถใช้วิธีการปฏิบัติงานประจำและหาแนวทางใหม่ในการแก้ไข ปัญหาได้อย่างเหมาะสม

หัวข้อทางด้านการทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ผู้เรียนมีส่วนร่วมช่วย และเอื้อต่อการแก้ปัญหาในกลุ่มได้อย่างสร้างสรรค์ ไม่ว่าจะเป็นผู้นำหรือสมาชิกของกลุ่ม สามารถ แสดงออกซึ่งภาวะผู้นำและใช้นวัตกรรมใหม่ ๆ ในการแก้ปัญหา มีความคิดริเริ่มในการวิเคราะห์ ปัญหาได้อย่างเหมาะสมบนพื้นฐานของตนเองและของกลุ่ม รับผิดชอบในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาตนเองและอาชีพ

ดังนั้นสถานศึกษาจึงต้องปฏิรูปการบริหารวิชาการและการจัดการเรียนการสอน ต้องมี การพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ก้าวทันความเปลี่ยนแปลง รูปแบบการจัดหลักสูตรและ การเรียนการสอนต้องมีความหลากหลายตามความต้องการของผู้เรียนและการพัฒนาประเทศ การจัดการเรียนการสอนต้องยึดผู้เรียนเป็นหลัก (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542) อีกทั้งในปัจจุบันแนวทางการจัดการเรียนการสอนยังตระหนักถึงความสำคัญของการจัด การเรียนการสอนเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Life-Long Learning) เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ และทักษะในด้านต่าง ๆ สามารถต่อยอดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองไปจนตลอดชีวิต (วันเพ็ญ ชัยกิจ มงคล, 2550, หน้า 8)

ประกอบกับนโยบายของมหาวิทยาลัยพายัพฉบับที่ 4 ปี 2549-2554 เป้าประสงค์ข้อที่ 1 เนื้อหาสาระหลักได้กล่าวถึงการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ มีความรู้ มีความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม สามารถดำรงตนในสังคมอย่างมีความสุขและมีศักยภาพในการพัฒนาสังคมและ ประเทศชาติ โดยมียุทธศาสตร์ให้ผู้บริหารและบุคลากรร่วมกันพัฒนาการเรียนการสอนให้มี มาตรฐาน พัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของสังคมและทิศทางการ พัฒนาประเทศ พัฒนาศักยภาพนักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์และพัฒนากระบวนการจัดการ เรียนการสอน แหล่งการเรียนรู้และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (แผนพัฒนามหาวิทยาลัยพายัพ ฉบับ ที่ 4 ปีการศึกษา 2549-2554, สำนักแผนสถาบันมหาวิทยาลัยพายัพ, 2550, หน้า 8)

อนึ่งจากการศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมจากรายงานผลการดำเนินการของรายวิชาภาษาอังกฤษ 1 และภาษาอังกฤษ 2 ปีการศึกษา 2553 (รายงานผลการดำเนินการของรายวิชา ภาษาอังกฤษ 1 และ ภาษาอังกฤษ 2 ปีการศึกษา 2553, สำนักงานการศึกษาทั่วไป 2553, หน้า 3-6) พบว่าปัญหาทาง

ด้านการเรียนการสอนส่วนใหญ่ คือ นักศึกษาขาดการวางแผนในการทำงานที่ดีในการทำงานกลุ่ม อีกทั้ง ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาในการทำงานที่ได้รับมอบหมายได้ด้วยตนเอง ดังนั้นจึงทำให้การทำงานไม่สามารถสำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ที่อาจารย์ผู้สอนได้กำหนดไว้

จากสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นและจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนภาษาอังกฤษหลาย ๆ วิธี ผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนกระบวนวิชาภาษาอังกฤษ 3 (GE208) เพื่อเพิ่มพูนทักษะทางด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณซึ่งอยู่ภายใต้แนวคิด ทฤษฎี การสร้างสรรค์องค์ความรู้ด้วยปัญญา (Constructivism) เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการจัดการศึกษาในปัจจุบัน ดังที่ Williams และ Burden (1997, หน้า 13) ได้กล่าวถึงหลักแนวคิดการสร้างองค์ความรู้ด้วยปัญญาของ Piaget ซึ่งสรุปสาระสำคัญได้ว่า กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนเกิดจากการ ที่ผู้เรียนเป็นผู้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง เกิดจากการเชื่อมโยงองค์ความรู้เดิม เข้ากับข้อมูล ข่าวสารใหม่ ๆ การที่ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเองจะสามารถพัฒนาผู้เรียนให้ เกิดอภิปัญญาหรือ การควบคุมการรู้คิดของตนเอง (Metacognition) Chamot และคณะ (1999, หน้า 11) อธิบายว่าการควบคุมการรู้คิดของตนเองหมายถึงการที่ผู้เรียนเกิดการตระหนักรู้ในสิ่งที่ตนเองคิด ทำให้เกิดการสร้างองค์ความรู้ใหม่ อภิปัญญายังรวมถึงการที่ผู้เรียนสามารถควบคุม กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง สามารถวางแผน ตรวจสอบ แก้ไขปัญหาและประเมินกระบวนการ คิดหรือการทำงานของตนเองได้

สมพิศ แสงศิริรักษ์ (2545, หน้า 13) ได้อธิบายเพิ่มเติมถึงแนวทางการจัดการสอนตาม ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยปัญญาเพิ่มเติมและสรุปสาระสำคัญได้ว่าผู้สอนสามารถ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดองค์ความรู้ใหม่โดยการให้ผู้เรียนค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง เช่น จากในหนังสือหรือจากประสบการณ์รอบตัว จากการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เช่น การอภิปราย เป็นกลุ่มและการทำงานกลุ่ม ผู้เรียนจะมีการพูดคุยและแลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นภายใน กลุ่ม หากผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะทางความคิดตามแนวคิดการสร้างองค์ความรู้ด้วย ปัญญาจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังส่งผลให้ผู้เรียนสามารถพัฒนา ตนเองตามแนวคิดของการเรียนรู้ตลอดชีวิตได้

ด้วยเหตุผลดังกล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องพัฒนารูปแบบ การเรียนการสอนกระบวนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อเอื้อให้นักศึกษาพัฒนาทักษะทางด้านการคิด

อย่างมีวิจารณญาณ อีกทั้งเพื่อพัฒนาบัณฑิตให้มีคุณสมบัติตรงตามความต้องการของผู้ประกอบการ และให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 รวมถึงนโยบาย การผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพของมหาวิทยาลัยพายัพ การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนกระบวนการ วิชาภาษาอังกฤษ 3 (GE208) เพื่อเพิ่มพูนทักษะทางด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณซึ่งอยู่ภายใต้ แนวคิดทฤษฎีการสร้างสร้งองค์ความรู้ด้วยปัญญา (Constructivism) จะช่วยให้คณาจารย์ผู้สอนได้ มีแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนในระดับปริญญาตรีหรือ ระดับอื่นๆ สามารถพัฒนาทักษะทางด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณอย่างเหมาะสมต่อไป

สมมติฐานของการวิจัย

รูปแบบการเรียนการสอนกระบวนการวิชาภาษาอังกฤษ 3 (GE208) ตามแนวคิดทฤษฎี การสร้างสร้งองค์ความรู้ด้วยปัญญาสามารถเพิ่มพูนทักษะทางด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ของผู้เรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนกระบวนการวิชาภาษาอังกฤษ 3 (GE 208) ตามแนวคิด ทฤษฎีการสร้างสร้งองค์ความรู้ด้วยปัญญาในการเพิ่มพูนทักษะทางด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ
2. เพื่อพัฒนาความสามารถของนักศึกษาทางด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณจากการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนกระบวนการวิชาภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีการสร้างสร้งองค์ ความรู้ด้วยปัญญา
3. เพื่อพัฒนานักศึกษาทางด้านการเรียนภาษาอังกฤษควบคู่กับการพัฒนาความคิด อย่างมีวิจารณญาณ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่จะศึกษาได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดเชียงใหม่ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา GE 208 (ภาษาอังกฤษ 3) ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2553 กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งหมด 18 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

งานวิจัยนี้ใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมด 1 ภาคการศึกษา โดยจะสอนตามแผนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีการสร้างสร้งองค์ความรู้ด้วยปัญญา จำนวน 45 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 29 แผนการสอน แต่ทั้งนี้จำนวนแผนที่ถูกเลือกเพื่อนำมาเก็บข้อมูลเพื่อวิเคราะห์สำหรับการปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอนมีจำนวนทั้งสิ้น 10 แผน 11 กิจกรรม เนื่องจากทั้ง 10 แผนและ 11 กิจกรรมนี้ประกอบไปด้วยรูปแบบการเรียนการสอนที่ได้พัฒนา กิจกรรมที่แตกต่างกันและเป็นกิจกรรมหลักที่ถูกพัฒนาจากทฤษฎีการสร้างสร้งองค์ความรู้ด้วยปัญญา โดยเน้นกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้นักศึกษาได้พัฒนาทักษะทางด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ อีกทั้งในบางกิจกรรมเป็นกิจกรรมที่กลุ่มตัวอย่างได้ทำซ้ำเป็นครั้งที่สอง ดังนั้นจึงเกิดความคุ้นเคยในขั้นตอนของการทำกิจกรรม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการวิจัยเรื่องนี้จะเป็ประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะทางด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ดังนี้

1. ผลที่ได้จากงานวิจัยชิ้นนี้ คือรูปแบบการเรียนการสอนกระบวนวิชาภาษาอังกฤษ 3 (GE 208) ในการเพิ่มพูนทักษะทางด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

2. นักศึกษามีความสามารถทางด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณเพิ่มขึ้นหลังจากผ่านการเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนกระบวนวิชาภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีการสร้างสรรคองค์ความรู้ด้วยปัญญา

3. นักศึกษามีความสามารถทางด้านการเรียนภาษาอังกฤษดีขึ้นหลังจากผ่านการเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนกระบวนวิชาภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีการสร้างสรรคองค์ความรู้ด้วยปัญญา

นิยามศัพท์เฉพาะ

การพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนกระบวนวิชาภาษาอังกฤษ 3 (GE 208) ตามแนวคิดทฤษฎีการสร้างสรรคองค์ความรู้ด้วยปัญญา หมายถึง รูปแบบการเรียนการสอนกระบวนวิชาภาษาอังกฤษ 3 (GE 208) ภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นตามความต้องการของผู้เรียน โดยรูปแบบการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นจะประกอบไปด้วยแผนการสอนที่พัฒนารูปแบบกิจกรรมตามแนวคิดทฤษฎีการสร้างสรรคองค์ความรู้ด้วยปัญญาที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างองค์ความรู้ต่าง ๆ ด้วยตนเอง และแผนการสอนจะประกอบไปด้วยกิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถทางด้านภาษาต่างกัน หลังจากผ่านกระบวนการพัฒนาแผนการสอนและรูปแบบกิจกรรมแล้ว จากนั้นจะนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งซึ่งลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 3 (GE208) ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2553 และการประเมินแผนการสอนที่ประกอบไปด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมแบบต่าง ๆ นั้น ได้ถูกประเมินโดยผู้สังเกตการณ์ ซึ่งในแผนการสอนจะประกอบไปด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ที่พัฒนาขึ้นตามแนวคิดทฤษฎีการสร้างสรรคองค์ความรู้ด้วยปัญญาที่ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ดังนี้ Team/Group discussion, Team project, Think-pair-square, KWL, Cooperative Learning, Rotate feedback, Creating a mind-map, Group discussion, Rally table, Round robin, Jigsaw reading activity, Six Thinking Hats, PMI (Plus, Minus, Interesting), K-W-L-H, Showdown และ CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition), Creating role play)

ความสามารถทางด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ หมายถึง ความสามารถทางด้านการคิดของนักศึกษาที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ 3 (GE208) ที่สามารถคิดอย่างไตร่ตรองและรอบคอบในการประเมินข้อมูลต่าง ๆ ว่ามีความน่าเชื่อถือและควรจะปฏิบัติตามข้อมูลต่าง ๆ เหล่านั้นหรือไม่

โดยสามารถวัดได้จากการที่นักศึกษาสามารถวางแผนในการทำงานต่าง ๆ ได้ สามารถแก้ปัญหาที่เกิดจากการทำงานได้ด้วยตนเอง อีกทั้งสามารถวัดได้จากข้อสรุปที่ผู้เรียนนำเสนอหลังจากการอภิปรายในกลุ่มเกี่ยวกับหัวข้อต่าง ๆ ที่หลากหลายในแต่ละกิจกรรม และในกระบวนการเรียนการสอนนักศึกษาจะต้องทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน โดยความสามารถทางด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาจะวิเคราะห์จากผลคะแนนจากแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน ในส่วนเฉพาะของเกณฑ์การให้คะแนนทางด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณเท่านั้น โดยในการทำแบบทดสอบนักศึกษาจะต้องถ่ายทอดความคิดเป็นภาษาอังกฤษ โดยการเขียนตอบ

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดเชียงใหม่ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไปในรายวิชาภาษาอังกฤษ GE 208 (ภาษาอังกฤษ 3) ในปีการศึกษา 2/2553